

DE ZIEKENBOEG

Kliphuis – Van Vliet

Het genies van Annelies

De Vier Windstreken

DE ZIEKENBOEG

Het genies van Annelies

Christine Kliphuis
Helen van Vliet

Over hooikoorts
en allergie

De Vier Windstreken

'Ik wil naar huis,' zegt Annelies met een verkouden stemmetje. 'Ik voel me naar en het is net of er allemaal kriebelbeestjes in mijn neus en ogen zitten. Wanneer gaan die nou eens weg?'

Annelies moet veel niezen en heeft vaak last van jeukende ogen. Daarom gaat ze naar het ziekenhuis voor een allergietest.

Kinderen zien vaak op tegen een bezoek aan de dokter of het ziekenhuis, omdat ze zich geen voorstelling kunnen maken van wat hen te wachten staat. De serie 'De ziekenboek' bereidt ouders en kinderen voor op de behandeling of helpt ze bij de verwerking ervan. De informatieve, vlot geschreven verhalen vertellen vanuit de belevingswereld van een kind over een ziekte, aandoening of medische ingreep. De vele illustraties ondersteunen en verluchten de situaties en verduidelijken de gebruikte medische voorwerpen. Achterin staat nuttige informatie voor de ouders.

In *Het genies van Annelies* worden het bloedonderzoek en de allergietest die daarop volgt uitgebreid beschreven.

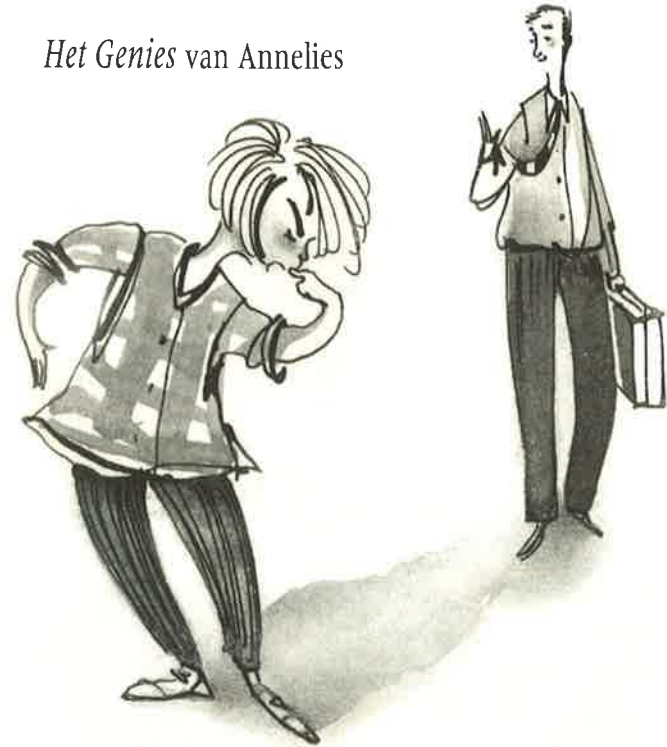

De Vier Windstreken

ISBN 978 90 5116 271 4

9 789051 162714

Papa komt de kamer binnen. 'Hallo!' zegt hij vrolijk. 'Hatsjoe!', antwoordt Annelies, 'Ha ... ha.. tsjoe!' De tranen lopen over haar wangen van het niezen. Ze is net thuis. Ze heeft de hele middag bij Saskia, haar vriendinnetje, gespeeld.

'Mijn neus kriebelt zo,' zegt Annelies, 'En mijn ogen kriebelen ook.' Ze wrijft in haar ogen. Dan komt er weer een nies.

'Je wordt vast verkouden,' zegt papa. Maar 's avonds is het over.

In het weekend gaat Annelies met haar vader en moeder naar het bos. De zon schijnt en het is heerlijk

weer. 'De lente gaat nu echt beginnen,' zegt mama. Annelies vindt het fijn in het bos. Ze rent over het zanderige paadje en springt over kuilen heen. Maar dan begint haar neus te kriebelen. Het wordt steeds erger en ze niest vijf keer achter elkaar. Haar

ogen jeuken vreselijk. Ze gaat op een boomstam zitten. Ze heeft geen zin meer om te rennen. Het kriebelen houdt maar niet op en ze voelt zich helemaal niet lekker. Ineens vindt ze het niet meer leuk in het bos.

'Ik wil naar huis,' zegt ze met een verkouden stemmetje. 'Ik voel me naar en het is net of er allemaal kriebelbeestjes in mijn neus en ogen zitten. Wanneer gaan die nou eens weg?'

'Ik weet het niet,' zegt mama, 'maar ik denk dat we eens met jou naar de dokter moeten. Dit is volgens mij geen gewone verkoudheid.'

De huisarts luistert naar het verhaal van mama over het genies van Annelies. Dan pakt hij een papier uit de la van zijn bureau, schrijft er wat op en geeft het aan haar moeder.

'Dat is een brief voor het laboratorium,' vertelt mama als ze weer thuis zijn. 'De dokter wil je bloed laten onderzoeken. In het laboratorium halen ze wat bloed uit je arm en dat gaan ze dan heel goed bekijken.'

'Ik wil niet naar het baloratorium,' zegt Annelies. 'Ik krijg vast een prik.' Ze krijgt een bang gevoel in haar buik.

'Kom op, meid,' zegt mama. 'Het is vast zo gebeurd. En daarna mag je een ijsje.'

's Middags gaan ze naar het laboratorium in het ziekenhuis. Toen tante Marianne ziek was, vond Annelies het wel leuk om er op bezoek te komen. Maar nu ze er voor zichzelf heen moet, is het heel anders. En het ruikt er zo raar.

Als ze aan de beurt is, mag Annelies op een grote stoel zitten, bij mama op schoot. Er zijn twee zusters. De ene heeft een lange paar-